

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

TRETJA SEKCIJA

ZADEVA MRAMOR proti SLOVENIJI

(Pritožba št. 31391/05)

SODBA

STRASBOURG

18. januar 2011

Ta sodba bo postala dokončna v skladu z okoliščinami, določenimi v drugem odstavku 44. Člena Konvencije. Mogoče je, da bodo na njej opravljeni uredniški popravki.

V zadevi Mramor proti Sloveniji

je senat Evropskega sodišča za človekove pravice (tretja sekcija) v sestavi:

Josep Casadevall, predsednik,
Elisabet Fura,
Corneliu Bîrsan,
Boštjan M. Zupančič,
Alvina Gyulumyan,
Egbert Myjer,
Luis López Guerra, *sodniki*,

in Santiago Quesada, *sodni tajnik*,

po posvetovanju za zaprtimi vrati dne 14. decembra 2010
izdal naslednjo sodbo, ki je bila sprejeta istega dne:

POSTOPEK

1. Zadeva je nastala na podlagi pritožbe (št. 31391/05) proti Republiki Sloveniji, ki jo je 18. avgusta 2005 na podlagi 34. člena Konvencije o varovanju človekovih pravic in temeljnih svoboščin (v nadaljevanju: Konvencija) pri Sodišču vložil slovenski državlján, gospod Janko Mramor (v nadaljevanju pritožnik).

2. Pritožnika je zastopal gospod Z. Lipej, odvetnik s pisarno v Medvodah. Slovensko vlado (v nadaljevanju: Vlada) je zastopal njen zastopnik.

3. Pritožnik je na podlagi prvega odstavka 6. člena Konvencije zatrjeval, da je bilo trajanje postopka pred domačimi sodišči, v katerem je bil udeležen kot stranka, predolgo. Nadalje se je tudi pritožil, da v zvezi s predolgim trajanjem postopka ni bilo na voljo nobenega učinkovitega pravnega sredstva (13. člen Konvencije).

4. Dne 20. februarja 2009 je Sodišče odločilo, da o pritožbah v zvezi z dolžino postopka in pomanjkanjem pravnih sredstev v zvezi s tem obvesti toženo Vlado. V skladu s prvim odstavkom 29. člena Konvencije, je odločilo, da hkrati preuči utemeljenost pritožbe, kot tudi njeno dopustnost.

DEJSTVA

5. Pritožnik se je rodil leta 1954 in živi na Igu.

6. Dne 9. maja 2000 je pritožnik vložil civilno tožbo pri Okrožnem sodišču v Ljubljani proti dvema lovskima družinama ter zahteval odškodnino v višini 557,20 EUR zaradi škode, ki jo je utrpel v prometni nesreči, ki jo je povzročil jelen.

7. Med 9. februarjem 2001 in 31. avgustom 2005 je pritožnik vložil štiri pripravljalne vloge ter zahteve za določitev naroka za glavno obravnavo.

8. Med postopkom je sodišče določilo enega izvedenca in opravilo tri obravnave.

9. Na zadnji obravnavi, dne 22. marca 2007, je sodišče izdalo sodbo. Sodba je bila pritožniku vročena 26. aprila 2007.

PRAVO

I. ZATRJEVANI KRŠITVI PRVEGA ODSTAVKA 6. ČLENA TER 13. ČLENA KONVENCIJE

10. Pritožnik se je pritožil v zvezi s predolgim trajanjem postopka. Pri tem se je oprl na 1. odstavek 6. člena Konvencije, ki se bere, kot sledi:

:"Vsakdo ima pravico, da o njegovih civilnih pravicah in obveznostih ... v razumnem roku odloča ... sodišče..."

11. Pritožnik se je nadalje pritožil, da pravna sredstva, ki so bila na voljo v zvezi s predolgim trajanjem postopkov v Sloveniji, niso bila učinkovita. 13. člen Konvencije se bere, kot sledi:

"Vsakdo, čigar pravice in svoboščine, zajamčene s to Konvencijo, so kršene, ima pravico do učinkovitih pravnih sredstev pred domačimi oblastmi, in to tudi, če je kršitev storila uradna oseba pri opravljanju uradne dolžnosti..."

A. Dopustnost

12. Vlada se je sklicevala na neizčrpanje notranjih pravnih sredstev.

13. Pritožnik je tem navedbam ugovarjal in trdil, da sredstva, ki so bila na voljo, niso bila učinkovita.

14. Sodišče opaža, da je obravnavana pritožba podobna zadevi Maksimovič proti Sloveniji (št. 28662/05, 22. junij 2010). V tej zadevi je Sodišče zavrnilo ugovor Vlade o neizčrpanosti pravnih sredstev, ker je ugotovilo, da so bila pravna sredstva, ki so bila na voljo pritožnikom, neučinkovita (ibid., 21.–24. odstavek).

15. V zvezi z obravnavano zadevo Sodišče ugotavlja, da Vlada ni predložila nobenih prepričljivih dokazov, zaradi katerih bi moralo Sodišče obravnavano zadevo obravnavati drugače od zgoraj omenjene zadeve.

16. Sodišče nadalje ugotavlja, da ta pritožba ni očitno neutemeljena v smislu tretjega odstavka 35. člena Konvencije. Ravno tako ni nedopustna iz nobenega drugega razloga. Zato jo je potrebno razglasiti za dopustno.

B. Utemeljenost

1. Prvi odstavek 6. člena

17. Obdobje, ki ga je potrebno pri tem upoštevati, se je pričelo 9. maja 2000, na dan ko je pritožnik vložil tožbo pri Okrožnem sodišču v Ljubljani, in se je končalo 26. aprila 2007, na dan, ko je bila sodba sodišča prve stopnje vročena pritožniku. Tako je trajalo šest let in enajst mesecev za eno stopnjo sojenja.

18. Sodišče ponovno poudarja, da je razumnost trajanja postopka treba ocenjevati glede na okoliščine zadeve in ob upoštevanju naslednjih meril: zapletenosti zadeve, ravnanja pritožnika in vpletenih oblasti ter presoje, kolikšen je bil pomen sporne zadeve za pritožnika (gl. med drugim Frydlender proti Franciji [VS], št. 30979/96, 43. odstavek, ESČP 2000-VII).

19. Potem ko je preučilo vse predloženo gradivo ter ob upoštevanju sodne prakse s tega področja, Sodišče meni, da je bilo trajanje postopka v obravnavani zadevi predolgo in ni izpolnilo zahteve po "razumnem roku".

20. Posledično je prišlo do kršitve prvega odstavka 6. člena Konvencije.

2. 13. člen

21. Sodišče ponovno poudarja, da 13. člen vsakomur zagotavlja učinkovito pravno sredstvo pred domačimi oblastmi za zatrjevano kršitev zahteve iz prvega odstavka 6. člena, da je njegova zadeva obravnavana v razumnem roku (gl. Kudla proti Poljski [VS], št. 30210/96, 156. odstavek, ESČP 2000-XI). V luči svojih ugotovitev v zvezi z izčrpanjem notranjih pravnih sredstev (glej 14.-16. odstavek zgoraj) ter ob upoštevanju dejstva, da je argumente, ki jih je predstavila Vlada, Sodišče že zavrnilo v zadevah Maksimovič proti Sloveniji (naveden zgoraj, 29.–30. odstavek), Sodišče ugotavlja, da je v obravnavani zadevi prišlo do kršitve 13. člena Konvencije zaradi pomanjkanja pravnega sredstva v okviru notranjega prava, s katerim bi lahko pritožnici dosegli razsodbo, ki bi potrjevala njuno pravico do obravnave v razumnem roku, kot to določa prvi odstavek 6. člena.

II. UPORABA 41.ČLENA KONVENCIJE

22. 41. člen konvencije določa:

»Če Sodišče ugotovi, da je prišlo do kršitve Konvencije ali njenih protokolov, in če notranje pravo visoke pogodbenice dovoljuje le delno zadoščenje, Sodišče oškodovani stranki, če je potrebno, nakloni pravično zadoščenje.«

A. Odškodnina

23. Pritožnik je zahteval 9.500 evrov (EUR) za nepremoženjsko škodo.

24. Vlada je zahtevku oporekala.

25. Sodišče meni, da je pritožnik zagotovo utrpel nepremoženjsko škodo. Po prostem preudarku mu po tej postavki prisoja 4.800 EUR.

B. Stroški

26. Pritožnik je zahteval tudi 275 EUR za stroške postopka pred Sodiščem.

27. Vlada na zahtevek pritožnika ni imela pripomb.

28. Sodišče opaža, da čeprav je Sodišče opomnilo pritožnika na zahteve v zvezi z utemeljitvijo zahtevkov za pravično zadoščenje, določenih v 60. členu sodnega reda Sodišča, ni natančno opredelil, niti utemeljil svojega zahtevka. Posledično mu Sodišče po tej postavki ne dodeli nobenega zneska.

C. Zamudne obresti

2. Sodišče šteje za primerno, da zamudne obresti temeljijo na mejni posojilni obrestni meri Evropske centralne banke, čemur se dodajo tri odstotne točke.

IZ TEH RAZLOGOV SODIŠČE SOGLASNO

1. *razglaš*a, da je pritožba dopustna;
2. *razsoj*a, da je prišlo do kršitve 1. odstavka 6. člena Konvencije;
3. *razsoj*a, da je prišlo do kršitve 13. člena Konvencije;
4. *razsoj*a

(a) da mora tožena Država v roku treh mesecev od datuma, ko sodba postane dokončna v skladu z 2. odstavkom 44. člena Konvencije, pritožniku plačati 4.800 EUR (štiri tisoč osemsto evrov), zvišano za morebitni davek za nepremoženjsko škodo;

(b) da se po izteku navedenih treh mesecev pa do poplačila na navedene zneske plačuje linearna obrestna mera po stopnji, enaki mejni posojilni obrestni meri Evropske centralne banke za obdobje zamude s plačilom, čemur se dodajo tri odstotne točke;

5. *zavrača* preostanek zahtevka pritožnika za pravično zadoščenje.

Sodba je napisana v angleščini in pisno notificirana 18. januarja 2011 v skladu z drugim in tretjim odstavkom 77. člena Sodnega reda Sodišča.

Santiago Quesada
Sodni tajnik

Josep Casadevall
predsednik